

SOLENE RIGOT AUDREY BASTIEN VINCENT PEREZ

PUPPYLOVE

Een film van ***DELPHINE LEHERICEY***

IN DE BIOSCOOP : 07/05/2014

WWW.PUPPYLOVE-THEMOVIE.COM

**ENTRE
CHIEN
& LOUP**

SYNOPSIS

Midden jaren 90. Diane, veertien, is een ondoorgrondelijke en eenzame tiener. Zij zorgt voor de opvoeding van haar kleine broertje Marc en heeft een innige relatie met haar vader, Christian. Wanneer Julia, een charismatische en vrijgevochten meisje, in de wijk komt wonen, wordt het leven van Diane volledig overhoop gehaald. Diane wil koste wat het kost breken met haar kindertijd en beleeft in enkele maanden de meest aangrijpende ervaringen van haar leven.

DE REGISSEUR

Delphine Lehericéy is afkomstig uit de theaterwereld en is in de eerste plaats actrice en regisseur. Haar eerste werken op video zijn films voor de scenografie van dans- en theaterproducties die geleidelijk in de richting van fictie gingen. Haar eerste experimentele middellange film « Comme à Ostende » werd in 2007 op het Festival van Locarno getoond in de Sectie « Cinéastes du Présent ». Sinds 2008 realiseert zij eveneens documentaires. Zo was zij met name co-realisator van « Kill the Referee » met Jean Libon, Yves Hinant (van het programma Strip-Tease) dat in 2009 in Locarno werd gepresenteerd. In 2011 de documentaire « Mode in Belgium » voor ARTE. Haar eerste langspeelfilm « Puppylove » met Vincent Perez, Solène Rigot en Audrey Bastien ging in 2013 in San Sebastian in wereldpremière.

INTENTIEVERKLARING VAN DE REGISSEUR

« De adolescentie is niet alleen een belangrijke periode in het leven, het is de enige periode waarin we kunnen praten over leven in de volle betekenis van het woord. » Michel Houellebecq

Door het verhaal van Diane, een gekwelde tiener die opgroeit in een wereld die niet aan haar verlangens kan beantwoorden, wilde ik het vluchtige moment aanraken waarop lichaam en geest van de kinderjaren kantelen naar het volwassen zijn.

Het parcours van de tiener naar haar « eerste keer » is tegelijkertijd heldhaftig en individualistisch. Het kan een parcours naar zelfvernietiging, maar ook naar verzoening zijn. In elk geval is het een ontmoeting met zichzelf.

« Puppylove » is een Engelse uitdrukking die perfect en zonder drama het pure en zinnelijke karakter van een eerste tienerliefde samenvat. In een eerste relatie, vriendschap of liefde, lopen liefde, begeerte, lust door elkaar. Vragen rijzen pas nadat handelingen zijn gesteld. We tasten gevaren af, gaan op zoek naar onszelf, gaan ver, daar waar de andere ons heenleidt. Die andere is alles tegelijkertijd, wordt bewonderd en tegelijkertijd verfoeid. Die andere wordt in elk geval « alles » en ondanks onszelf gaan we verder dan we willen.

Het is een leeftijd waarop onschuld lichtzinnigheid wordt, waarop alles moet worden beleefd om de betekenis ervan te kennen. Iets kennen van horen zeggen of erover lezen volstaat niet.

Over dat overweldigende gevoel, ongeacht de gevolgen en door te maken avonturen, wil ik vertellen.

Ik wilde dat het parcours van Diane en van haar vriendin Julia de jeugd van tegenwoordig direct aanspreekt en ons als volwassenen weer dompelt in deze sterke sensaties van de puberteit.

INTERVIEW MET DE REGISSEUR DELPHINE LEHERICEY

U bent de regisseur van de film en auteur van het scenario, waarom wilde u het verhaal van deze tieners vertellen?

Ik wilde een film maken voor tieners, en meer bepaald voor meisjes. Ik ging terug naar mijn eigen jeugd om een film te maken over de ontdekking van de seksualiteit, op het ogenblik waarop het verlangen ontstaat om «het te doen». Ik wilde dat het een universeel project was, los van een bepaald tijdperk, dat jonge meisjes van vandaag aanspreekt, maar ook hun ouders.

Kan men zeggen dat u een bepaalde ervaring wilde doorgeven? Is er in de film een didactische, of zelfs pedagogische dimensie?

Na het draaien van de openingsscène van de film waarin Diane (Solène Rigot) probeert te vrijen met Antoine (Théo Gladsteen) kwamen veel leden van het team me vertellen over « hun eerste keer ». Dat was verwarrend en zeer stimulerend. Als de mensen door deze film over hun ervaringen kunnen spreken, over de manier waarop dat is gebeurd, of over de keuze van hun partner, betekent dat voor mij dat « Puppylove » nodig was.

Toen ik 15 was, stelde ik mij ook vragen en ik had graag een film als deze gezien: een soort gids die me zou zeggen dat met iemand naar bed gaan niet noodzakelijkerwijze het belangrijkste is. Dat zou me hebben gerustgesteld. Dus ja, mijn film kan « pedagogisch » zijn door de geruststellende

kant ervan... Ik zou eerder zeggen dat een mogelijke weg wordt getoond. Dankzij het werk met de acteurs kan het publiek zich met de personages identificeren: het is de bedoeling dat de kijkers zichzelf op deze leeftijd terugzien. Maar ook dat ouders hun kinderen zien; ik denk dat ze een beetje bang zullen zijn. Ik ben trots erop dat de film met de waarheid overeenstemt, identificatie mogelijk maakt en naar de werkelijkheid verwijst, want ik kom uit de school van de documentaire.

Voor mij is het belangrijk dat we bij het zien van een film kunnen zeggen dat het ons eigen verhaal zou kunnen zijn.

Wat betekent deze eerste seksuele ervaring voor Diane?

De eerste keer is een nogal obsessieve idee die soms een belangrijke plaats inneemt gedurende de puberteit. We

hebben het gevoel dat we een grens zullen overschrijden zodra we « het » gedaan hebben, dat we iemand anders zullen zijn, alsof we een transformatie zullen ondergaan. Vaak wachten we vol ongeduld op dit moment. Maar we zijn ook bezorgd en beducht. Via het personage van Diane wilde ik zeggen dat het iets anders is dat ons in de war stuurt: het eerste liefdesverdriet doet veel meer groeien dan de eerste seksuele ervaring. Diane is ervan overtuigd dat zij door haar eerste keer dat ze met een jongen zal vrijen een vrouw zal worden, maar in werkelijkheid is het haar relatie met Julia (Audrey Bastien), gekenmerkt door een grote teleurstelling, die haar zin zal geven om te groeien en onafhankelijk te worden. Ik wilde het moment vinden waarop zij de fusie verlaat, de comfortzone van het kind zijn verlaat om zichzelf te ontmoeten en een eigen volwaardige persoonlijkheid te worden.

Hoe hebt u het duo Solène Rigot en Audrey Bastien samengesteld?

De casting heeft negen maanden geduurd... Omdat ik wilde werken met jonge meisjes van dezelfde leeftijd als mijn personages heb ik enorm veel tienermeisjes gezien. Voor de rol van Julia wilde ik een Engels meisje, zodat de relatie tussen de meisjes meer via het lichaam dan via de taal zou ontstaan; ik wilde niet het verhaal vertellen van een spraakzame relatie, maar eerder een zinnelijke schok oproepen. Wanneer Diane en Julia samen zijn, gebeurt er iets zinnelijks in de manier waarop ze elkaar aanraken, elkaar in de armen nemen, elkaar aankijken. Om dat te bereiken moesten de actrices een sterke band hebben. Maar toen ik de tieners van dezelfde leeftijd als de personages ontmoette, tussen veertien en zeventien jaar, viel mij op hoe fragiel ze waren en het leek me gevaarlijk

om ze te verzetten in een verhaal dat zo nauw aansluit bij hun leven; ik wilde deze verantwoordelijkheid niet nemen wat betreft hun lichaam, in het bijzonder wanneer ze naaktscènes zouden moeten spelen. Dus hebben we na zes maanden besloten om oudere, meerderjarige actrices te zoeken- Ik heb Audrey Bastien ontmoet die net gespeeld had in « Simon Werner a disparu » en ik was volledig in de ban van haar provocerende sensualiteit en haar verlegenheid. Door Audrey had ik geen zin meer om een Engelse actrice te zoeken. Vervolgens moest ik een Diane vinden die bij Julia paste, maar we vonden niet de juiste chemie. En de laatste dag van de casting heeft Audrey zelf Solène Rigot voorgesteld; ik had haar al ontmoet, maar ze was terughoudend wegens de naaktscènes. Maar Audrey is een vriendin van Solène en zij heeft haar overtuigd. Toen ze samen binnenkwamen, wist ik dat ik mijn duo had gevonden.

Zij moesten niet spelen, er was al iets tastbaars tussen hen. Het ging gewoon!

Hoe hebt u aan Vincent Perez gedacht voor de rol van Christian, de vader van Diane?

Ik vond hem fantastisch in « Ceux qui m'aime prendront le train », zelfs al had dat niets te maken met mijn film en ik vond dat hij als acteur niet voldoende de kans kreeg, want hij kan heel mooie personages neerzetten. Ik ben naar hem gaan kijken in het theater en daarna hebben we samen gegeten. Tijdens deze maaltijd werd mij duidelijk dat hij in de film zo zou moeten zijn zoals in het echt, dat hij niets moest veranderen. Ik liet hem het scenario lezen en hij heeft onmiddellijk ja gezegd.

Hoe hebt u met hem gewerkt tijdens de opnames?

Voor de opbouw van het personage heb ik echt gewerkt als regisseur met verwijzingen naar andere vaderfiguren. Wij hebben ook aan zijn zenuwtrekken gewerkt. Ik wilde dat Christian iemand was die voortdurend bewoog en dat zijn onophoudelijke bewegingen hem in zekere zin een arme drommel maakten, een beetje zoals de Franse acteur Patrick Dewaere. De eerste aanwijzingen die ik aan Vincent gegeven heb was om alle films van Dewaere te bekijken, niet om hem te imiteren, maar om een personage te creëren dat niet helemaal clean en rechtlijnig is. De idee was om hem een beetje in een slecht daglicht te plaatsen om van hem een vertederende en onbeholpen vader te maken. Bovendien wilde ik absoluut zijn imago veranderen, want ik was het beu hem te zien in rollen van de mooie jongen; met de leeftijd heeft hij nog steeds die kant van mooie jongen,

maar hij begint karakter te krijgen. Met de visagiste en de kapster hebben we geprobeerd hem wat minder netjes te maken – niet gekapt, met wallen onder de ogen – en om met dat karakter te werken. Ik zocht naar authenticiteit die ik bij hem in het echte leven, maar slechts weinig in de films had gezien.

U had het over de tijdloze dimensie van de film, dat de film zich niet in een bepaald tijdperk afspeelt; hoe heeft u aan dat aspect vorm gegeven in de mise en scène, wat betreft belichting, de decors en de kostuums?

Ik wilde een zeer eenvoudige mise en scène met beperkingen in verband met de tijd. Ik wilde het team niet uitputten en wilde niet dat de opnames een paniekmoment werden. Met de chef-cameraman Sébastien Godefroy

hebben we dus besloten om ons te beperken tot maximum drie optieken, drie brandpuntsafstanden en drie assen per scène. We wilden niet dat het alle richtingen uitging. Deze beperkingen werkten als een motor. Wij opteerden ook voor zeer neutraal licht.

Omdat in het soort film dat mij interesseert niet veel wordt gesproken, wilde ik zo weinig mogelijk informatie in de mond van de acteurs leggen.

Het sociale milieu van de familie van Diane of Julia moest dus uitsluitend uit de beelden, bijna onbewust, kunnen worden afgeleid. Voor de decors zijn we zeer sociologisch tewerk gegaan. Eens we deze hoekstenen hadden gesteld, wilden we het decor tot zijn recht laten komen door te werken met een zeer wit licht, zonder te verwijzen naar de warme kleuren van de jaren tachtig of de koude kleuren van de jaren negentig. Wij wilden met het licht een neutrale

atmosfeer creëren en elk element tot zijn recht laten komen zodat de toeschouwer zijn eigen ervaringen kon oproepen.

De film bevat veel seksscènes. Was het voor u belangrijk om ze expliciet te tonen?

Ik vind de seksscènes niet expliciet. Voor mij is het een extra deuropening om de thematiek van « het doen » te bespreken. Want « Puppylove » is een film over het doen: mijn personages voltooien wat ze zich als doel hebben gesteld. Het « doen » is de meest kenmerkende eigenschap van de puberteit, want het is de leeftijd waarop de dingen worden gedaan, waarop je de dingen wilt beleven; als de dingen je worden verklaard, als je wordt gezegd het niet te doen, dat heeft geen zin, je moet het doen. Het is zeker een periode van onbezorgdheid, zelfs lichtzinnigheid, die wordt vertaald in het nemen van risico's, een wil om te

handelen. En wat seks betreft, wilde ik deze wil om te handelen via seksscènes uitdrukken, en niet via een hand onder een laken of andere afgezwakte beelden. Maar omdat ik een film wilde die voor pubers bestemd is, wilde ik niet alles frontaal tonen, want dan zou de film verboden zijn geweest voor personen onder de 16 of 18 jaar en dan zou ik mijn doelpubliek hebben gemist. Ik heb dus gewekt met seksscènes die niet veel tonen, maar er de indruk van geven: het lijkt alsof er veel seks is, maar in feite is er niet zo veel.

Interview door Carine Bernasconi

CAST EN CREW

Met (hoofdrollen)

Diane

Solène RIGOT

Julia

Audrey BASTIEN

Christian

Vincent PEREZ

Yann (Vader van Julia)

Jan HAMMENECKER

Catherine (Moeder van Julia)

Valérie BODSON

Antoine

Théo GLADSTEEN

Paul

Joel BASMAN

Regisseur

Delphine LEHERICEY

Scenario

Delphine LEHERICEY

Martin COIFFIER

Producenten

Entre Chien et Loup, Sébastien DELLOYE

Box Productions, Elena TATTI

Associate Producers

Diana ELBAUM

Elodie BRUNNER

Thierry SPICHER

Arlette ZYLBERBERG (RTBF)

Alberto CHOLLET (RTS)

Co-producenten

Liaison Cinématographique

Juliette Films, David GRUMBACH et Paul THILTGES

DOP

Sébastien GODEFROY

Geluid

Marc THILL

Casting

Michaël BIER

Production design

Audrey HERNU

Kostuum

Uli SIMON

Montage

Ewin RYCKAERT

Audio mixing

David GILLAIN

Sound editor

Angelo DOS SANTOS

Muziek

Soldout – Charlotte Maison & David Baboulis

In co-productie met:

RTS – Radio Télévision Suisse et la SSR SRG

Idée Suisse

RTBF (Belgische televisie) en Belgacom

Met de steun van

Film Fund Luxembourg

Centre du Cinéma et de l'Audiovisuel de la
Fédération

Wallonie-Bruxelles en VOO Office fédéral de la
Culture (DFI) Suisse

Tax Shelter van de Belgische Federale Regering,
Casa Kafka Pictures, Casa Kafka Pictures Movie
Tax Shelter empowered by Belfius

Cinéforum Loterie romande en Fonds Culturel
de Suissimage

MEDIA-Development Program en i2i Audiovisuel
van de Europese Unie

Filmcoopi

International Sales

Latido Films

TECHNISCHE INFORMATIE

Taal

Frans

Ondertitels

Engels / Duits

Duur

85 min

Gedraaid in

HD

Schermb

DCP HD 2K, Scope, Dolby SRD, color

Productiejaar

2013

Land van productie

België / Zwitserland / Luxemburg / Frankrijk

CONTACTGEGEVENS

Belgische Productie

Entre Chien et Loup BVBA

Sébastien Delloye

28 Amblèvestraat

B-1160 Brussel – BELGIË

Tel: +32 (0)2 736 48 13

Fax: +32 (0)2 732 33 83

Mail: info@entrechienetloup.be

Belgische Distributie

Dream Touch BVBA

28 Amblèvestraat

B-1160 Brussel – BELGIË

Tel: +32 (0)2 736 48 13

Patricia Motte

patricia@areasproductions.com

Tel: +32 (0)475 340 399

PERSMATERIAAL (trailer, foto's, persmap, clips, ...) :

ecl1.synology.me

login: ftp4

pw: ftp4456

WWW.PUPPYLOVE-THEMOVIE.COM

